

Radoszyce, dn.08.08.2019 r.

FN.3120.51.2019.

[REDAKCYJNE CZYNIKI]

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Burmistrz Miasta i Gminy Radoszyce, działając na podstawie art. 14 j § 1 i § 3 w związku z art. 14b i 14c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019r.,poz. 900 ze zm.) stwierdza, że stanowisko przedstawione we wniosku [REDAKCYJNE CZYNIKI] z dnia 29.05.2019 r. (data wpływu na dziennik podawczy 05.06.2019 r.) o wydanie interpretacji indywidualnej prawa podatkowego, dotyczące powstania obowiązku podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości od budowli zrealizowanej w ramach projektu , a w konsekwencji obowiązku składania deklaracji na podatek od nieruchomości i opłacania tego podatku uznaje za **prawidłowe**.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 29.05.2019 r. (data wpływu 05.06.2019 r.) [REDAKCYJNE CZYNIKI] zwrócił się zgodnie z art. 14 j ustawy Ordynacja podatkowa, o udzielenie interpretacji indywidualnej prawa podatkowego w zakresie składania deklaracji na podatek od nieruchomości i opłacania wskazanego podatku.

Zapytanie brzmiało:

„Czy prowadzenie ww. działalności w zakresie telekomunikacji polegającej na dostarczeniu infrastruktury telekomunikacyjnej oraz usług korzystania z sieci telekomunikacyjnej na rzecz operatorów telekomunikacyjnych w ramach realizacji projektu „Sieć Szerokopasmowa Polski Wschodniej – [REDAKCYJNE CZYNIKI]”, stanowiącej zadanie własne o charakterze użyteczności publicznej przez Województwo będące jednocześnie właścicielem sieci, jak i zarządcą przymusowym tej sieci, powoduje po stronie Wnioskodawcy powstanie obowiązku podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości od budowli zrealizowanej w ramach projektu, a w konsekwencji obowiązku składania deklaracji na podatek od nieruchomości i opłacania tego podatku?

W przedmiotowym wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny:

[REDAKCYJNE CZYNIKI] jest jednostką samorządu terytorialnego w myśl przepisów ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 512). Województwo jest również czynnym podatnikiem podatku od towarów i usług.

Wnioskodawca jest właścicielem Sieci Szerokopasmowej [REDAKCYJNE CZYNIKI]. Sieć ta powstała w ramach projektu „ Sieć szerokopasmowa Polski Wschodniej- [REDAKCYJNE CZYNIKI]” finansowanego częściowo ze środków pochodzących z funduszy europejskich. Zgodnie z umową o dofinansowanie Województwo w przypadku

braku zapewnienia trwałości projektu zobowiązane jest do zwrotu otrzymanego dofinansowania.

Na powyższy projekt składały się dwa etapy:

- 1) Etap projektu , w ramach którego zrealizowany został na terenie Województwa obiekt w postaci sieci telekomunikacyjnej, będącej siecią Internetu szerokopasmowego obejmującego obszary , gdzie dotychczas dostęp do szybkich i stałych łączy internetowych był utrudniony lub niemożliwy.
- 2) Etap operacyjny, polegający na zapewnieniu dostępu szerokopasmowego za pośrednictwem operatorów telekomunikacyjnych .

W celu realizacji projektu w 2015 r. została zawarta umowa partnerstwa publiczno- prawnego, na mocy której operowanie siecią, w tym świadczenie usług z wykorzystaniem sieci telekomunikacyjnej na rzecz operatorów telekomunikacyjnych, zostało powierzone Operatorowi Infrastruktury (w 2016 r. w ramach transakcji sprzedaży zorganizowanej części przedsiębiorstwa zmienił się podmiot będący zgodnie z ww. umową Operatorem Infrastruktury – co pozostaje bez wpływu dla niniejszej sprawy).

Zgodnie z umową partnerstwa publiczno-prawnego Operator Infrastruktury dzierżawi sieć od Województwa. W zamian za dzierżawę obowiązany jest do zapłaty czynszu dzierżawnego na rzecz właściciela sieci z jednoczesnym prawem do pobierania pożytków z dzierżawionej sieci tj. przychodów z działalności gospodarczej wykonywanej przy wykorzystywaniu tejże sieci.

W związku z nieregulowaniem czynszu dzierżawnego, Województwo po uprzednim wezwaniu Operatora do zapłaty, zgodnie z postanowieniami umowy , rozwiązała tę umowę. Operator pomimo zgodnego z umową jej rozwiązania uznał je za bezskuteczne i nie zwrócił w wyznaczonym terminie przedmiotu dzierżawy właścicielowi – Województwu Świętokrzyskiemu. W konsekwencji Województwo złożyło pozew do sądu powszechnego o zwrot sieci z jednoczesnym wnioskiem o zabezpieczenie przedmiotu ww. roszczenia poprzez ustanowienie na czas trwania postępowania sądowego zarządu przymusowego nad Siecią Szerokopasmową i wyznaczenie jako zarządcy [REDACTED]

W dniu [REDACTED] 2019 r. Sąd Okręgowy [REDACTED] wydał postanowienie, w którym do czasu prawomocnego zakończenia postępowania ustanowił zarząd przymusowy nad siecią szerokopasmową i jako zarządcę przymusowego wskazał [REDACTED]. Zgodnie z postanowieniem sądu koszty "zarządu przymusowego obciążają powoda tj. [REDACTED] z prawem regresu względem pozwanego tj. Operatora Infrastruktury.

Dodatkowo sąd zobowiązał Operatora Infrastruktury do zachowania bezwzględnej ciągłości bezprzerwowego działania sieci. W konsekwencji, [REDACTED] jako zarządca przymusowy z dniem [REDACTED] r w oparciu o protokoły przejęcia podpisane w lutym 2019 r. przejęło od Operatora Infrastruktury całkowity zarząd nad siecią szerokopasmową w tym m. in. dostęp do sprzętów oraz urządzeń , klucze do węzłów i studni, klucze licencyjne, karty kodowe, dostęp do systemów informatycznych, skany umów zawartych zarówno z kontrahentami jak i osobami świadczącymi na rzecz Operatora usługi na podstawie umów zlecenia , jak również inne dokumenty i informacje pozwalające na dalszą niezakłóconą i ciągłą eksploatację sieci. Obecnie [REDACTED] dokonuje zmian umów przejętych od Operatora Infrastruktury, poprzez ich aneksowanie .

Obecnie [REDACTED] jest właścicielem sieci i jednocześnie zarządcą przymusowym nad siecią.

[REDACTED] wykonuje działalność w zakresie telekomunikacji zgodnie

z przepisami ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci usług telekomunikacyjnych (t. j. Dz. U. z 2017 r. poz. 2062 z późn. zm.), na podstawie Uchwały nr [REDAKTOWANE] z dnia [REDAKTOWANE]. Ponadto [REDAKTOWANE] uzyskało wpis Prezesa UKE do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalności w zakresie telekomunikacji.

Obecnie w związku z postanowieniem sądu z dnia 4 stycznia 2019r. w zakresie ustanowienia na nieruchomościach zarządu przymusowego zmianie uległ stan faktyczny w tym zakresie i zasadne wydaje się ponowne pozyskanie interpretacji.

Stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny stanu faktycznego:

W ocenie Wnioskodawcy, w tak opisanym stanie faktycznym na [REDAKTOWANE] jako właścicieli oraz zarządcy przymusowym sieci, nie ciąży obowiązek podatkowy w podatku od nieruchomości od budowli wchodzących w skład Sieci Szerokopasmowej. Tym samym brak jest podstaw do składania deklaracji na podatek od nieruchomości z tego tytułu i opłacania tego podatku przez [REDAKTOWANE] od 1 marca 2019 r.

Działający w imieniu [REDAKTOWANE] pełnomocnik oświadczył, że elementy stanu faktycznego objętego wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej.

Stanowisko organu

Przedstawiony we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej z dnia 29 maja 2019 r. (data wpływu 05.06.2019 r.) przez wnioskodawcę stan faktyczny i prawny dotyczący określenia przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości i składania deklaracji na podatek od nieruchomości Burmistrz Miasta i Gminy Radoszyce wyjaśnia co następuje: Stosownie do art. 2 ust 1 pkt. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych z 12 stycznia 1991 r. (Dz.U z 2019 r. poz. 1170) opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Z dniem 17 lipca 2010 r. weszła w życie ustawa z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (t. j. Dz. U. 2017 r. poz. 2062 ze zm.), mocą której (art. 65) zmieniono brzmienie art. 3 pkt 3 cytowanej wyżej ustawy Prawo budowlane poprzez umieszczenie w nim nowego rodzaju budowli a mianowicie „obiekty liniowe”.

Pojęcie obiektu liniowego zdefiniowano w art. 3 pkt 3a ustawy Prawo budowlane, wskazując, że jest nim obiekt budowlany, którego charakterystycznym parametrem jest długość, w szczególności droga wraz ze zjazdami, linia kolejowa, wodociąg, kanał, gazociąg, ciepłociąg, rurociąg, linia i trakcja elektroenergetyczna, linia kablowa nadziemna umieszczona bezpośrednio w ziemi, podziemna, wał przeciwpowodziowy oraz kanalizacja kablowa, przy czym kable w niej zainstalowane nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części ani urządzenia budowlanego. Po wprowadzeniu powołanej definicji obiektu liniowego, kable w kanalizacji kablowej nie są budowlą (urządzeniem budowlanym lub jego częścią) w rozumieniu Prawa budowlanego. Zmiana ta, uwzględniając orzecznictwo sądowe, skutkuje tym, że kable umieszczone w kanalizacji kablowej nie będą podlegały opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Działalnością gospodarczą zgodnie z ustawą Prawo przedsiębiorców z 6 marca 2018 r. (Dz.U z 2019 r. poz. 1292) jest zorganizowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły. Na podstawie Art. 3 ust 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (t. j. Dz. U. 2017 r. poz. 2062 ze zm.) należy uwzględnić fakt, iż ustawodawca dokonał wyraźnego rozróżnienia pomiędzy przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi (prowadzącymi działalność gospodarczą) oraz jednostkami samorządu terytorialnego wykonującymi działalność w zakresie telekomunikacji, w celu zaspokojenia zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej (art. 3 cytowanej w treści ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych). Jednostka samorządu terytorialnego wykonuje taką działalność na podstawie uchwały organu stanowiącego (art. 3, ust. 5 wskazanej ustawy), zaś działalność ta należy do zadań własnych o charakterze użyteczności publicznej jednostki samorządu terytorialnego (art. 3, ust. 4 tej ustawy). Odzwierciedleniem takiego stanu rzeczy jest utworzenie i prowadzenie przez właściwy organ (Prezes UKE) rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji niebędącą działalnością gospodarczą, odrębnego od rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych (art. 5 wskazanej ustawy).

Zgodnie z ustawą o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, działalność w zakresie telekomunikacji prowadzona przez jednostki samorządu terytorialnego nie jest działalnością gospodarczą, o czym bezpośrednio przesądza art. 3 tej ustawy.

Zatem stwierdzić należy, że opodatkowanie budowli podatkiem od nieruchomości nastąpi wówczas, gdy budowla będzie związana z prowadzeniem działalności gospodarczej i będzie w posiadaniu przedsiębiorcy.

Odnosząc się do definicji działalności gospodarczej należy stwierdzić, że wnioskodawca [redacted] w ramach swoich działań nie prowadzi działalności gospodarczej. Działania [redacted] w zakresie telekomunikacji mieszczą się w zakresie realizacji jego zadań własnych.

[redacted] jako właściciel sieci i jednostka samorządu terytorialnego zarejestrowana w prowadzonym przez Urząd Komunikacji Elektronicznej rejestrze JST wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji niebędącej działalnością gospodarczą, nie jest równocześnie przedsiębiorcą.

Rozstrzygając kwestię, czy zarządca przymusowy jest posiadaczem samoistnym należy dokonać analizy przepisów ustanowienia zarządu oraz związanych ze sprawowanym zarządem uprawnień.

W myśl art. 935 § 1, 2 i 3 Kodeksu postępowania cywilnego zarządca zajętej nieruchomości obowiązany jest wykonywać czynności potrzebne do prowadzenia prawidłowej gospodarki. Ma on prawo pobierać zamiast dłużnika wszelkie pożytki z nieruchomości, spieniężać je w granicach zwykłego zarządu oraz prowadzić sprawę, które przy wykonywaniu takiego zarządu okażą się potrzebne. W sprawach wynikających z zarządu nieruchomością zarządca może pozywać i być pozywany. Zarządcy wolno zaciągać tylko takie zobowiązania, które mogą być zaspokojone z dochodów z nieruchomości i są gospodarczo uzasadnione. Czynności przekraczające zakres zwykłego zarządu zarządca może wykonywać tylko za zgodą stron, a w jej braku - za zezwoleniem sądu, który przed wydaniem postanowienia wysłucha wierzyciela, dłużnika i zarządcę, chyba że zwłoka groziłaby szkodą. Z art. 939 § 1 K.p.c. wynika, że zarządca może żądać wynagrodzenia oraz zwrotu wydatków, które w związku z zarządem poniósł z własnych funduszy, które to wynagrodzenie określa sąd.

Status zarządcy przymusowego wynikający z przytoczonych przepisów nie daje zatem podstaw do twierdzenia, że spełnione zostają w takim przypadku przesłanki władania nieruchomością. Czynności zarządcy i sposób ich wykonywania podlegają ocenie z punktu widzenia racjonalnej gospodarki nieruchomością, do której skierowana została egzekucja. Ustawa nakłada na zarządcę obowiązek pokrywania z dochodów z nieruchomości m.in.

bieżących należności podatkowych z nieruchomości (art. 940 § 1 pkt 4 K.p.c.). Nie świadczy to jednak o tym, że to zarządca jest posiadaczem samoistnym i podatnikiem podatku od nieruchomości. Przepis art. 940 § 1 K.p.c. reguluje kolejność pokrywania należności obciążających nieruchomość z dochodów uzyskanych z niej przez zarządcę.

Z analizy przytoczonych wyżej przepisów tutejszy organ podatkowy wywodzi, iż, na [REDAKTOWANE] nie ciąży obowiązek podatkowy oraz obowiązek składania deklaracji podatkowych .

Niniejsza interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Stronę, stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania postanowienia. Burmistrz Miasta i Gminy Radoszyce uwzględnił w niej również ocenę prawną zawartą w uzasadnieniu wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 21 czerwca 2017 r. (Sygn. akt I SA/Bk 1194/16) i uznaje stanowisko strony za prawidłowe.

Pouczenie

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie czternastu dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t. j. Dz. U. 2018 r. poz. 1302 ze zm.).

Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach – art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy) na adres Burmistrza Miasta i Gminy Radoszyce ul. Żeromskiego 28, 26-230 Radoszyce .

Otrzymują:

1. [REDAKTOWANE]
2. a/a

BURMISTRZ

mgr Michał Pękala